

Sygn. akt IVU 1572/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu - IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Joanna Janiszewska-Ziołek

Protokolant st.sekr.sądowy Marzenna Śliwa

po rozpoznaniu w dniu 25 kwietnia 2013 r. w Toruniu

sprawy **L. L.**

przeciwko Dyrektorowi Zakładu (...) MSWiA w W.

o wysokość emerytury policyjnej

na skutek odwołania L. L.

od decyzji Dyrektora Zakładu (...) MSWiA w W.

z dnia 11 września 2010 r. nr (...)

oddala odwołanie.

/-/SSO Joanna Janiszewska-Ziołek

Sygn. akt **IV U 1572/12**

UZASADNIENIE

L. L. złożył odwołania od decyzji Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. nr ewid. (...)UD z dnia 11 sierpnia 2010r. zaskarżając je w części dotyczącej obniżenia emerytury i wniósł o ich zmianę i ponowne ustalenie wysokości świadczenia poprzez przyznanie nieobniżonej emerytury policyjnej.

W uzasadnieniu wskazał, że obniżono wskaźnik jego emerytury w oparciu o zaświadczenie Instytutu Pamięci Narodowej, które powinno podlegać weryfikacji. W piśmie procesowym z dnia 18 grudnia 2012r. pełnomocnik L. L. wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji kwestionując, aby ubezpieczony pełnił służbę w organach bezpieczeństwa państwa wymienionych w art. 2 ustawy z 18 października 2006r. albowiem był oficerem kontrwywiadu, który następnie został pozytywnie zweryfikowany i zatrudniony w strukturach Urzędu Ochrony Państwa.

Na rozprawie w dniu 25 lutego 2013r. L. L. podtrzymując wniesione odwołanie ostatecznie przyznał, że odbywał w spornym okresie służbę w organach bezpieczeństwa państwa. Swoje odwołanie oparł jednak na żądaniu uwzględnienia charakteru jego służby. L. L. podkreślał bowiem, że nie uczestniczył w działaniach pionu politycznego służby Bezpieczeństwa.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie. Organ rentowy powołał się na zgodność zaskarżonej decyzji z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu

emerytalnym żołnierzom zawodowym oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2009 r., Nr 24, poz. 145), w myśl którego w przypadku osób, w stosunku do których z informacji, o której mowa w art. 13 a ustawy, o której mowa w art. 2, wynika, że pełniły służbę w latach 1944 - 1990 w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U z 2007 r. Dz. U. Nr 63, poz.425 z późn. zm.) i które w dniu wejścia w życie ustawy otrzymują świadczenia przyznane na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 z późn. zm.), organ emerytalny właściwy według przepisów tej ustawy, wszczyna z urzędu postępowanie w przedmiocie ponownego ustalenia prawa do świadczeń i wysokości świadczeń, przy czym złożenie do sądu odwołania od decyzji organu emerytalnego nie wstrzymuje wykonania decyzji. Ustawodawca zobowiązał tym samym pozwany organ emerytalno-rentowy do wszczynania z urzędu postępowania w przedmiocie ponownego ustalenia prawa do świadczeń i wysokości świadczeń stosownie do wyżej wymienionych przepisów. Z informacji o przebiegu służby z dnia 15 maja 2009 r. Nr (...) sporządzonej przez Instytut Pamięci Narodowej wynika zaś, iż odwołujący w okresie od 16 listopada 1974 r. do 8 lutego 1990 r. pełnił służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 - 1990 oraz treści tych dokumentów; informacja ta jest dla organu rentowego wiążąca. W związku z powyższym decyzją z dnia 23 listopada 2009 r. organ emerytalno-rentowy dokonał ponownego przeliczenia świadczenia odwołującego na zasadach określonych w art. 15 b ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...), w myśl którego w przypadku osoby, która pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 - 1990 oraz treści tych dokumentów i która pozostawała w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., emerytura wynosi 0,7 % podstawy wymiaru - za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990. Z kolei decyzją z dnia 17 grudnia 2009r. organ emerytalno – rentowy naliczył wysokość tego samego świadczenia z uwzględnieniem zmniejszeń, nadpłat, potrąceń.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

L. L. w okresie od 1 marca 1981r. do 31 lipca 1990 r. pełnił służbę w organach bezpieczeństwa państwa odpowiednio :

- od 1 marca 1981r. do 30 września 1982r. r. w Komendzie Wojewódzkiej MO w T. Wydziale II SB zajmując stanowisko młodszego inspektora na wolnym etacie inspektora,

- od 1 października 1982r. do 15 sierpnia 1988r. w Komendzie Wojewódzkiej MO w T. Wydziale II SB zajmując stanowisko inspektora,

- od 16 sierpnia 1988r. do 31 lipca 1990r. w Wojewódzkim Urzędzie Spraw Wewnętrznych w T. w Wydziale II SB na stanowisku starszego inspektora.

/okoliczności bezsporne, a nadto: wyciąg o przebiegu służby z IPN k. 97 akt sądowych, karta informacyjna – strona 2 teczki akt osobowych – k. 103 akt sądowych, karta przebiegu służby – strony 122-123 teczki akt osobowych - k. 103 akt sądowych, zeznania L. L. –k. 93 akt sądowych, zeznania świadka J. S. –k. 92v.-93 akt sądowych/

L. L. odbywając służbę w pionie II Służby Bezpieczeństwa był oficerem operacyjnym służby kontrwywiadowczej. Realizował obowiązki wynikające z zakresu działań tego pionu organów bezpieczeństwa państwa. Był wyróżniającym się oficerem, cieszącym się uznaniem przełożonych. Odpowiadał także za wprowadzanie do służby nowo przyjmowanych funkcjonariuszy służby przygotowawczej.

Jako funkcjonariusz zlikwidowanej Służby Bezpieczeństwa został on w lipcu 1990r. poddany weryfikacji. Uzyskał pozytywną opinię Wojewódzkiej Komisji Kwalifikacyjnej potwierdzająca posiadanie kwalifikacji do pełnienia służby w Urzędzie Ochrony Państwa. Od lipca 1990r. L. L. pełnił dalszą służbę w Delegaturze (...) Urzędu Ochrony Państwa.

/dowód: zeznania świadków: M. W. –k. 92v., zeznania J. S. – jak wyżej akt sądowych, zeznania L. L. – jak wyżej akt sądowych, opinia kwalifikacyjna – strona 171 teczki akt osobowych – k. 103 akt sądowych/

Od dnia 16 kwietnia 2002r. L. L. pobiera emeryturę policyjną przyznaną na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 z późn. zm.).

/okoliczność bezsporna, a nadto decyzja k. 10 akt emerytalnych/

Instytut Pamięci Narodowej w informacji o przebiegu służby nr (...) z dnia 1 lipca 2010r. wskazał, że L. L. w okresie od 1 marca 1981r. do 31 lipca 1990r. pełnił służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów (Dz. U. z 2007 r. Dz. U. Nr 63, poz.425 z późn. zm.).

Mając na uwadze powyższe organ rentowy Dyrektor Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. – stosownie do art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2009 r., Nr 24, poz. 145) – wydał zaskarżoną decyzję, ponownie ustalając wysokość świadczenia emerytalnego od dnia 1 września 2010 r.

/okoliczności bezsporne, ponadto: informacja IPN –k. 13 akt emerytalnych oraz decyzja –k. 15 akt emerytalnych/

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie dokumentacji zawartej w załączonych aktach emerytalnych oraz aktach osobowych L. L., którym przyznano pełen walor wiarygodności. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich autentyczności ani prawdziwości zawartych w nich informacji, co nie budziło również wątpliwości Sądu. Sąd dał również w pełni wiarę zeznaniom świadków M. W. i J. Z. oraz zeznaniom L. L.- jako zgodnym i znajdującym w pełni potwierdzenia w dowodach z dokumentów (w tym dokumentów zachowanych w aktach osobowych).

L. L. na rozprawie w dniu 25 lutego 2013 r. oświadczył, iż zgadza się z przebiegiem służby określonym przez (...) jak również, iż wskazane w nim instytucje są ujęte w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 - 1990 oraz treści tych dokumentów. Kwestionował jedynie zasadę obniżenia emerytury – wnosząc o uwzględnienie charakteru obowiązków jakie realizował jako funkcjonariusz służby kontrwywiadowczej.

Odwołania L. L. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich Rodzin (Dz. U. z 2009 r., Nr 24, poz. 145), w przypadku osób, które pełniły służbę w latach 1944 - 1990 w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 (Dz. U z 2007 r., Nr 63, poz.425 z

późn. zm.) i które w dniu wejścia w życie ustawy otrzymują świadczenia przyznane na podstawie ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (.Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 z późn. zm.), organ emerytalny właściwy według przepisów tej ustawy, wszczyna z urzędu postępowanie w przedmiocie ponownego ustalenia prawa do świadczeń i wysokości świadczeń. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 (Dz. U z 2007 r. Dz. U. Nr 63, poz.425 z późn. zm.) organem bezpieczeństwa państwa, w rozumieniu ustawy, są instytucje centralne Służby Bezpieczeństwa Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz podległe im jednostki terenowe w wojewódzkich, powiatowych i równorzędnych komendach Milicji Obywatelskiej oraz w wojewódzkich, rejonowych i równorzędnych urzędach spraw wewnętrznych.

W niniejszej sprawie L. L. nie kwestionował, iż praca w Komendzie Wojewódzkiej MO w T., w Wydziale II (następnie po reorganizacji w Wydziale II Wojewódzkiego Urzędu Spraw Wewnętrznych) była pracą w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w powyższych przepisach. Ponadto: z akt osobowych wnioskodawcy wynika, że L. L. w całym spornym okresie odbywał służbę w jednostkach Służby Bezpieczeństwa w pionie II. Na poziomie centralnym w strukturze Służby Bezpieczeństwa istniały departamenty i biura MSW, a ich zadania realizowały odpowiednie wydziały ulokowane w Komendach Wojewódzkich MO (z dniem 1 sierpnia 1983r. przemianowanych na Wojewódzkie Urzędy Spraw Wewnętrznych). Na niższych szczeblach w Powiatowych K. i Miejskich K. MO funkcjonowały referaty ds. SB. Pion kontrwywiadu podlegał Departamentowi II MSW i odpowiednio Wydziałowi II KW MO (WUSW). W 1981r. gen C. K. przeprowadził reorganizację resortu spraw wewnętrznych tworząc Służbę Wywiadu i Kontrwywiadu (pion I i II, (...) oraz pion paszportów), Służbę Bezpieczeństwa Państwa MSW (pion III, IV i V, śledczy, ochrony funkcjonariuszy, BOR) oraz Służbę Zabezpieczenia Operacyjnego MSW. Nadal Służba Wywiadu i Kontrwywiadu zaliczana była do organów bezpieczeństwa państwa w ramach struktur Służby Bezpieczeństwa – co wynikało między innymi z zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych nr 00102 z 9 grudnia 1989r., w którym stwierdzono, że : „jednostkami operacyjnymi Służby Bezpieczeństwa MSW są: departament I, Departament II, Departament Ochrony Konstytucyjnego Porządku Państwa, Departament Ochrony (...), Departament Studiów i (...) oraz odpowiadające im komórki organizacyjne WUSW i (...).

L. L. bezspornie w okresie pomiędzy 1 marca 1981r. a 31 lipca 1990r. odbywał służbę w pionie II Służby Bezpieczeństwa podległym Departamentowi II MSW i Wydziałowi II (...) (WUSW).

Przepisy ustawy stanowiącej podstawę wydania zaskarżonej decyzji nie różnicują przy tym sytuacji funkcjonariuszy w zależności od rodzaju wykonywanych czynności w okresie pełnienia służby. Pełnienie służby kontrwywiadowczej, a nie w innych pionach Służby Bezpieczeństwa nie może zatem stanowić podstawy uwzględnienia odwołania.

Zgodnie z art. 15b ust. 3 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą z dnia 23 stycznia 2009 r. do okresów, o których mowa w art. 13 ust. 1, na żądanie wnioskodawcy, mogą być doliczone w pełnym wymiarze okresy służby w latach 1944-1990 w organach bezpieczeństwa państwa, jeżeli funkcjonariusz udowodni, że przed rokiem 1990, bez wiedzy przełożonych, podjął współpracę i czynnie wspierał osoby lub organizacje działające na rzecz niepodległości Państwa Polskiego. W niniejszej sprawie sytuacja taka nie miała miejsca.

W sprawie bezspornym było również, iż L. L. korzystał z uprawnień emerytalnych przyznanych w oparciu o przepisy powoływanej ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji. W myśl art. 15b ust. 1w/w ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji w przypadku osoby, która pełniła służbę w organach bezpieczeństwa państwa, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944-1990 oraz treści tych dokumentów, i która pozostawała w służbie przed dniem 2 stycznia 1999 r., emerytura wynosi 0,7 % podstawy wymiaru - za każdy rok służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1944-1990 (pkt 1), 2,6 % podstawy wymiaru - za każdy rok służby lub okresów równorzędnych ze służbą, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1, 1a oraz pkt

2-4 (pkt 2). Ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalnego L. L. przez organ rentowy przy przyjęciu 0,7% podstawy wymiaru z okresu służby w organach bezpieczeństwa państwa w latach 1981-1990 należało uznać zatem za prawidłowe i zgodne z powyższymi przepisami.

Wydaną przez Dyrektora Zakładu Emerytalno-Rentowego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji w W. decyzję z 11 sierpnia 2010r. należało uznać zatem za konieczną i zgodną z obowiązującymi przepisami ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67 z późn. zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin oraz ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji oraz ich rodzin (Dz. U. z 2009 r., nr 24, poz. 145).

Stąd Sąd zobowiązany był odwołania L. L. oddalić, o czym orzeczono na mocy art. 477¹⁴ §1 k.p.c.

Przewodnicząca

SSO Joanna Janiszewska - Ziolek